

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.07.2003, sp. zn. 7 Tdo 802/2003

Číslo:

Právní věta:

Soud:

Datum rozhodnutí: 01.01.1970

Spisová značka:

Číslo rozhodnutí:

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí:

Hesla: Dovolání, Lhůty

Předpisy: 141/1961 Sb. § 60 odst. 4
§ 265e odst. 3

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 16

Ustanovení § 265e odst. 3 tr. ř je ve vztahu k ustanovení § 60 odst. 4 tr. ř ustanovením speciálním. Plyne z něj, že lhůta k podání dovolání, není-li dovolání podáno u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, je zachována mimo jiné také tehdy, je-li dovolání podáno u soudu, který rozhodl ve věci ve druhém stupni. Tuto část ustanovení § 265e odst. 3 tr. ř je nutno vykládat tak, že dovolání musí být u soudu druhého stupně ve lhůtě k podání dovolání skutečně podáno, což musí být doloženo otiskem podacího razítka soudu druhého stupně.

Při zaslání dovolání poštou musí být kumulativně splněna jak podmínka, že dovolání je dáno ve lhůtě na poštu, tak podmínka, že je adresováno soudu, u něhož má být podáno, jímž je soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni, nebo který má ve věci rozhodnout (tj. Nejvyšší soud). V daných souvislostech je třeba podmínku vyjádřenou slovy „adresováno soudu“ vyložit tak, že podání je adresováno tomu soudu, který je vyznačen na poštovní zásilce, nikoliv případně soudu, který je uveden jako adresát v podání, které tvoří obsah zásilky.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2003, sp. zn. [7 Tdo 802/2003](#))

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného V. S. proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2002, sp. zn. 12 To 243/2002, v trestní věci vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 2 T 497/2001.

Z odůvodnění:

Obviněný V. S. podal prostřednictvím obhájce dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2002, sp. zn. 12 To 243/2002. Tímto rozsudkem byl k odvolání obviněného podle § 258 odst. 1 písm. a), d) tr. ř. v celém rozsahu zrušen rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 15. 5. 2002, sp. zn. 2 T 497/2001, a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. bylo znovu rozhodnuto tak, že obviněný byl uznán vinným trestným činem poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. ve znění novely účinné od 1. 1. 2002 a odsouzen podle § 257 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 59 odst. 1 tr. zák. na 2 roky. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. mu byla uložena povinnost nahradit poškozeným P. E. a D. E. škodu ve výši 24 500 Kč a podle § 229 odst. 2 tr. ř. byli tito poškození se zbytkem nároku na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Obviněný v dovolání pouze odkázal na důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., byť nepřesně uvedl § 265 odst. 1 písm. g) tr. ř., a navrhl, aby Nejvyšší soud napadený rozsudek Krajského soudu v Praze zrušil a aby tomuto soudu přikázal věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout. Nejvyšší soud shledal, že dovolání obviněného bylo podáno opožděně.

Podle § 265e odst. 1 tr. ř. se dovolání podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Podle § 265e odst. 3 tr. ř. lhůta k podání dovolání je zachována také tehdy, je-li dovolání podáno ve lhůtě u Nejvyššího soudu nebo u soudu, který rozhodl ve věci ve druhém stupni, anebo je-li podání, jehož obsahem je dovolání, dáno ve lhůtě na poštu a adresováno soudu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout. Platí též, že jestliže se rozhodnutí doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději (§ 265e odst. 2 tr. ř.).

Z obsahu spisu se podává, že opis napadeného rozsudku Krajského soudu v Praze byl obviněnému doručen dne 2. 12. 2002, jeho obhájci dne 22. 1. 2003 (viz dodejky ve spise), přičemž není bez významu, že obviněný i jeho obhájce byli v rozsudku Krajského soudu v Praze poučeni o tom, že dovolání „lze podat k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.“ Z těchto zjištění vyplývá, že lhůta k podání dovolání běžela od 22. 1. 2003 a že posledním dnem k podání dovolání byla sobota dne 22. 3. 2003. Poslední den lhůty tak připadl na den pracovního volna, proto se za poslední den lhůty pokládá nejbližší příští pracovní den, tj. pondělí dne 24. 3. 2003 (§ 60 odst. 2, 3 tr. ř.).

Dne 24. 3. 2003 dal obviněný na poštu podání, jehož obsahem bylo dovolání, a doporučenou poštovní zásilku adresoval Krajskému soudu v Praze, kam byla též dne 26. 3. 2003 doručena. Teprve dne 4. 4. 2003 bylo dovolání doručeno Okresnímu soudu Praha-východ.

Ustanovení § 265e odst. 3 tr. ř. je ve vztahu k ustanovení § 60 odst. 4 tr. ř. ustanovením speciálním. Plyne z něj, že lhůta k podání dovolání, není-li dovolání podáno u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, je zachována mimo jiné také tehdy, je-li dovolání podáno ve lhůtě u soudu, který rozhodl ve věci ve druhém stupni. Tuto část ustanovení § 265e odst. 3 tr. ř. je nutno vykládat tak, že dovolání musí být u soudu druhého stupně ve lhůtě k podání dovolání reálně podáno, což musí být doloženo otiskem podacího razítka soudu druhého stupně. Na uvedenou možnost podání dovolání nelze aplikovat tu část ustanovení § 265e odst. 3 tr. ř., která je vyjádřena dikcí „lhůta k podání dovolání je zachována také tehdy, ... je-li podání, jehož obsahem je dovolání, dáno ve lhůtě na poštu a adresováno soudu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout.“ Při zasílání dovolání poštou musí být kumulativně splněna jak podmínka, že dovolání je dáno ve lhůtě na poštu, tak podmínka, že je adresováno soudu, u něhož má být podáno, jímž je soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni, nebo který má ve věci rozhodnout, jímž je Nejvyšší soud. V daných souvislostech je třeba podmínku vyjádřenou slovy „adresováno soudu“ vyložit tak, že podání je adresováno tomu soudu, který je vyznačen na poštovní zásilce, nikoliv případně soudu, který je uveden jako adresát v podání, které tvoří obsah poštovní zásilky.

Dovolání obviněného V. S. doručené dne 26. 3. 2003 Krajskému soudu v Praze coby soudu, který rozhodl ve věci ve druhém stupni, tak bylo podáno opožděně.

V posuzované věci bylo pro zachování lhůty třeba, aby dovolání bylo u Krajského soudu v Praze podáno nejpozději dne 24. 3. 2003, což splněno nebylo. Není relevantní, že dne 24. 3. 2003, tj. v

poslední den lhůty, bylo dáno na poštu, poněvadž nebylo adresováno ani soudu prvního stupně, ani Nejvyššímu soudu, přičemž pouze v těchto případech by byla lhůta k podání dovolání zachována. Nejvyšší soud proto dovolání obviněného V. S. podle § 265i odst. 1 písm. c) tr. ř. odmítl, aniž by se dále zabýval otázkou, zda splňuje náležitosti obsahu dovolání, a aniž by na jeho podkladě podle § 265i odst. 3 tr. ř. přezkoumal napadený rozsudek a řízení, jež mu předcházelo.